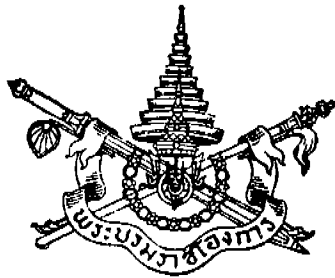

๖๕๗

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๙๔

พระราชบัญญัติ

ฝัน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิติ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๙๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยฝิ่น
พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึง
มีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฝิ่น
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดปลูกฝิ่นหรือมีไร่ซึ่งพันธุ์ฝิ่น โดยไม่ได้
รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดย

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๙๔

พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๙๑ และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ มาตรา ๕๑ ผู้ใด โดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) พาฝิ่นหรือมูลฝิ่นเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) จัดส่งเข้ามาใน หรือพาผ่านราชอาณาจักร ซึ่งฝิ่น
หรือมูลฝิ่น หรือจัดให้ฝิ่นหรือมูลฝิ่นที่พาผ่านถ่ายยานพาหนะใน
ราชอาณาจักร

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี
และปรับสี่เท่าราคาฝิ่นหรือมูลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า
ห้าร้อยบาท

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นและ
มูลฝิ่นมีราคาเท่ากัน และเท่ากับราคาฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายใน
ขณะกระทำความผิดโดยคิดตามน้ำหนัก ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้ง
สุดท้ายโดยพระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช
๒๔๙๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

“มาตรา ๕๑ ทวิ ผู้ใดจัดการไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นมีไว้ หรือทำการค้าซึ่งฝิ่นหรือมูฝิ่น อันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๓๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ผู้ใด โดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) มีไว้ซึ่งฝิ่น หรือ

(๒) ซ้อ หรือขายฝิ่น

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงยี่สิบปี และปรับสิบเท่าราคาฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าร้อยบาท

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นนั้นมีราคาเท่าฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายในขณะกระทำความผิดโดยคิดตามน้ำหนัก”

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๘๔

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทบัญญัติต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒

“มาตรา ๕๓ ทวิ ผู้ใด โดยละเมิดต่อพระราชบัญญัติ

- (๑) มีไว้ซึ่งมูลฝิ่น หรือ
- (๒) พาฝิ่นหรือมูลฝิ่นออกไปนอกบ้านฝิ่น หรือนอกสถานที่ซึ่งผู้รับใบอนุญาตพิเศษได้รับอนุญาตให้สูบฝิ่น หรือ
- (๓) เสพฝิ่นหรือมูลฝิ่น

มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับห้าเท่าราคาฝิ่นหรือมูลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นและมูลฝิ่นมีราคาเท่ากัน และเท่ากับราคาฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายในขณะกระทำความผิดโดยคิดตามน้ำหนัก”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้ใด

- (๑) เป็นผู้รับใบอนุญาตพิเศษหรือใบอนุญาตซื้อมูลฝิ่น มีฝิ่นหรือมูลฝิ่นในวันใดๆ เกินไปกว่าหรือขาดไปจากปริมาณซึ่ง

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

ควรมีไว้ในวันนั้นตามใบอนุญาต หรือตามความในมาตรา ๑๓
มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๔๖ หรือ

(๒) เป็นผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น มีฝิ่นหรือมูลฝิ่นเกิน
ไปกว่าหรือขาดไปจากปริมาณซึ่งควรมีไว้ตามบัญชีของตน หรือ
ตามความในมาตรา ๓๓

มีความผิดในส่วนปริมาณฝิ่นหรือมูลฝิ่นที่เกินหรือขาดนั้น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับห้าเท่าของราคาฝิ่น
หรือมูลฝิ่นนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ราคาที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าฝิ่นและ
มูลฝิ่นมีราคาเท่ากัน และเท่ากับราคาฝิ่นสุกซึ่งรัฐบาลขายใน
ขณะกระทำความผิดโดยคิดตามน้ำหนัก ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราช
บัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ผู้ใด

(๑) ขายหรือให้ฝิ่นแก่ผู้อื่นเพื่อพาออกไปนอกร้านฝิ่น
หรือตนเองพาฝิ่นออกไปนอกร้านฝิ่น หรือ

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๔

(๒) เอาสิ่งใดเจอปนฝืนซึ่งมีไว้สำหรับจำหน่ายแก่ผู้สูบ
มีความผิดต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗ "

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราช
บัญญัติฝืน พุทธศักราช ๒๔๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝืน หรือผู้รับใบอนุญาต
พิเศษ ผู้ใด

(๑) พาหรือยอมให้ผู้อื่นพามูลฝืนออกจากร้านฝืนหรือออก
จากสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้สูบโดยประการอันผิดต่อมาตรา
๓๑

(๒) ขายหรือบอกขายมูลฝืนให้แก่ผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงาน

(๓) เอาสิ่งใดเจอปนหรือผสมมูลฝืนที่เก็บรวมไว้ หรือ
กระทำอย่างใด ๆ เพื่อปรุงรมมูลฝืนนั้นขึ้นใหม่

(๔) มีมูลฝืนที่เจอปนหรือผสมสิ่งอื่นหรือที่ปรุงขึ้นใหม่

(๕) เสพย์มูลฝืนที่เก็บรวมไว้ หรือขาย แลกเปลี่ยน มอบ
ให้ หรือยอมให้ผู้อื่นเสพย์มูลฝืนนั้น จะเป็นมูลฝืนบริสุทธิ์หรือ
ผสมสิ่งอื่นแล้วก็ตาม

(๖) บอกขายมูลฝืนที่ผสมสิ่งอื่นเจอปนหรือผสม หรือที่ปรุง
ขึ้นใหม่ให้แก่เจ้าพนักงาน หรือ

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๘๔

(๓) ไม่พามูลฝืนทั้งหมดที่เก็บรวมไว้ได้ตามความใน
มาตรา ๒๘ นั้นมาขายให้แก่เจ้าพนักงาน

มีความผิดต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติฝืน พุทธศักราช ๒๔๗๒

“มาตรา ๖๗ ทวิ ข้าราชการ หรือพนักงานในหน่วย
ราชการของรัฐ หรือพนักงานในหน่วยอื่นใด ๆ ที่อยู่บังคับ
บัญชาของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดหรือสมรู้ในการกระทำ
ความผิดตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑ ทวิ
มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓ ทวิ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา
๕๙ มีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ
เป็นทวิคูณ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี